

L'Apocalisse di Pietro

Testimoni greci:

1. Bodl. MS Gr. th. f. 4 + P. Vindob. G 39756, sec. V seconda metà. *Ed. pr.:* James 1911.
2. P. Cair. 10759, sec. VI

ἄνδρες καὶ] γυναῖκες κρατοῦντες ἀλύσεις καὶ μαστιγοῦντες ἑαυτοὺς ἔμπροσθεν τούτων <τῶν> εἰδώλων πλανῶν· καὶ ἀναπαύστως ἔξουσιν τὴν κόλασιν. Καὶ ἐγγὺς αὐτῶν ἕτεροι ἔσονται ἄνδρες καὶ γυναῖκες καιόμενοι τῇ καύσει τῶν εἰδωλομανῶν· οὗτοι δὲ εἰσὶν οἵτινες κατέλιπον τὴν τοῦ θεοῦ ὁδὸν καὶ προε[

[parla Gesù] παρ]έξομαι τοῖς κλητοῖς μου καὶ ἐκλεκτοῖς μου, ὃν ἐὰν αἰτήσωνταί με ἐκ τῆς κολάσεως, καὶ δώσω αὐτοῖς καλὸν βάπτισμα ἐν σωτηρίᾳ Ἀχερουσίας λίμνης ἣν καλοῦσιν ἐν τῷ Ἥλυσίῳ πεδίῳ, μέρος δικαιοσύνης μετὰ τῶν ἁγίων μου· καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ καὶ οἱ ἐκλεκτοί μου ἀγαλλιώντες μετὰ τῶν πατριαρχῶν εἰς τὴν αἰωνίαν μου βασιλείαν. Καὶ ποιήσω μετ' αὐτῶν τὰς ἐπαγγελίας μου ἃς ἐπηγγειλάμην αὐτοῖς ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἴδου ἐδήλωσά σοι, Πέτρε, καὶ ἐξεθέμην πάντα· καὶ πορεύου εἰς πόλιν ἄρχουσαν δύσεως καὶ πίε τὸ ποτήριον ὃ ἐπηγγειλάμην σοι ἐν χειρὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐν Ἰαίδου, ἵνα ἀρχῆν λάβῃ αὐτοῦ ἡ ἀφάνεια· καὶ σὺ δεκτὸς τῆς ἐπαγγελίας

P.Cair. 10759:

- I. πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔσονται ψευδοπροφήται, καὶ ὁδοὺς καὶ δόγματα ποικίλα τῆς ἀπωλείας διδάξουσιν· 2 ἐκεῖνοι δὲ υἱοὶ τῆς ἀπωλείας γενήσονται. 3 Καὶ τότε ἐλεύσεται ὁ θεὸς ἐπὶ τοὺς πιστοὺς μου τοὺς πεινῶντας καὶ διψῶντας καὶ θλιβομένους καὶ ἐν τούτῳ τῷ βίῳ τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν δοκιμάζοντας, καὶ κρινεῖ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνομίας.
- II. 4 Καὶ προσθεὶς ὁ κύριος ἔφη· ἄγωμεν εἰς τὸ ὄρος, εὐξώμεθα. 5 Ἀπερχόμενοι δὲ μετ' αὐτοῦ ἡμεῖς οἱ δώδεκα μαθηταὶ ἐδέθημεν ὅπως δείξῃ ἡμῖν ἓνα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν δικαίων τῶν ἐξεληθόντων ἀπὸ τοῦ κόσμου, ἵνα ἴδωμεν ποταποὶ εἰσι τὴν μορφὴν καὶ θαρσήσαντες παραθαρσύνωμεν καὶ τοὺς ἀκούοντας ἡμῶν ἀνθρώπους.
- III. 6 Καὶ εὐχομένων ἡμῶν ἄφνω φαίνονται δύο ἄνδρες ἐστῶτες ἔμπροσθε τοῦ κυρίου, πρὸς οὓς οὐκ ἐδυνήθημεν ἀντιβλέψαι· 7 ἐξήρχετο γὰρ ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτῶν ἀκτῖν ὡς

ἡλίου καὶ φωτεινὸν ἦν αὐτῶν τὸ ἔνδυμα, ὁποῖον οὐδέποτε ὀφθαλμὸς ἀνθρώπου εἶδεν· οὐδὲ γὰρ στόμα δύναται ἐξηγήσασθαι ἢ καρδιά ἐπινοῆσαι τὴν δόξαν ἣν ἐνεδέδυντο καὶ τὸ κάλλος τῆς ὄψεως αὐτῶν· 8 οὐκ ἰδόντες ἐθαμβώθημεν· τὰ μὲν γὰρ σώματα αὐτῶν ἦν λευκότερα πάσης χιόνος καὶ ἐρυθρότερα παντὸς ρόδου· 9 συνεκέκρατο δὲ ἐρυθρὸν αὐτῶν τῷ λευκῷ, καὶ ἀπλῶς οὐ δύναμαι ἐξηγήσασθαι τὸ κάλλος αὐτῶν· 10 ἢ τε γὰρ κόμη αὐτῶν οὐλη ἦν καὶ ἀνθηρὰ καὶ ἐπιπρέπουσα αὐτῶν τῷ τε προσώπῳ καὶ τοῖς ὤμοις ὥσπερ εἷς στέφανος ἐκ νάρδου στάχυος πεπλεγμένος καὶ ποικίλων ἀνθῶν ἢ ὥσπερ ἶρις ἐν ἀέρι· τοιαύτη ἦν αὐτῶν ἡ εὐπρέπεια.

- IV. 11 Ἰδόντες οὖν αὐτῶν τὸ κάλλος ἔκθαμβοι γεγόναμεν πρὸς αὐτούς, ἐπειδὴ ἄφνω ἐφάνησαν. 12 Καὶ προσελθὼν τῷ κυρίῳ εἶπον· Τίνες εἰσὶν οὗτοι; 13 Λέγει μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἱ δίκαιοι ἃν ἠθελήσατε τὰς μορφὰς ἰδεῖν. 14 Κἀγὼ ἔφην αὐτῷ· Καὶ ποῦ εἰσι πάντες οἱ δίκαιοι ἢ ποῖός ἐστιν ὁ αἰὼν ἐν ᾧ εἰσι ταύτην ἔχοντες τὴν δόξαν;
- V. 15 Καὶ ὁ κύριος ἔδειξέ μοι μέγιστον χῶρον ἐκτὸς τούτου τοῦ κόσμου ὑπέρλαμπρον τῷ φωτί, καὶ τὸν ἀέρα τὸν ἐκεῖ ἀκτίσιν ἡλίου καταλαμπόμενον καὶ τὴν γῆν αὐτὴν ἀνθοῦσαν ἀμαράντοις ἄνθεσι καὶ ἀμωμάτων ? πλήρη καὶ φυτῶν εὐανθῶν καὶ ἀφθάρτων καὶ καρπὸν εὐλογημένον φερόντων. 16 Τοσοῦτον δὲ ἦν τὸ ἄνθος (“il profumo dei fiori”?) ὡς καὶ ἐφ’ ἡμᾶς ἐκεῖθεν φέρεσθαι. 17 Οἱ δὲ οἰκήτορες τοῦ τόπου ἐκείνου ἐνδεδυμένοι ἦσαν ἔνδυμα ἀγγέλων φωτεινόν, καὶ ὅμοιον ἦν τὸ ἔνδυμα αὐτῶν τῇ χώρᾳ αὐτῶν. 18 Ἄγγελοι δὲ περιέτρεχον αὐτούς ἐκεῖσε. 19 Ἴση δὲ ἦν ἡ δόξα τῶν ἐκεῖ οἰκητόρων, καὶ μιᾷ φωνῇ τὸν κύριον θεὸν ἀνευφήμουν, εὐφραινόμενοι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. 20 Λέγει ἡμῖν ὁ κύριος· οὗτός ἐστιν ὁ τόπος τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν δικαίων ἀνθρώπων.
- VI. 21 Εἶδον δὲ καὶ ἕτερον τόπον καταντικρὺς ἐκείνου ἀύχμηρότατον· καὶ ἦν τόπος κολάσεως. Καὶ οἱ κολαζόμενοι ἐκεῖ καὶ οἱ κολάζοντες ἄγγελοι σκοτεινὸν εἶχον τὸ ἔνδυμα αὐτῶν, ἐνδεδυμένοι κατὰ τὸν ἀέρα τοῦ τόπου.
- VII. 22 Καὶ τινες ἦσαν ἐκεῖ ἐκ τῆς γλώσσης κρεμάμενοι· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ βλασφημοῦντες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὑπέκειτο αὐτοῖς πῦρ φλεγόμενον καὶ κολάζον αὐτούς.
- VIII. 23 Καὶ λίμνη τις ἦν μεγάλη πεπληρωμένη βορβόρου φλεγομένου, ἐν ᾧ ἦσαν ἄνθρωποι τινες ἀποστρέφοντες τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐπέκειντο αὐτοῖς ἄγγελοι βασανισταί.
- IX. 24 Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι· γυναῖκες τῶν πλοκάμων ἐξηρημέναι ἀνωτέρω τοῦ βορβόρου ἐκείνου τοῦ ἀναπαφλάζοντος· αὗται δὲ ἦσαν αἱ πρὸς μοιχείαν κοσμηθεῖσαι· οἱ δὲ συμμιγέντες αὐτῶν τῷ μιάσματι τῆς μοιχείας ἐκ τῶν ποδῶν ἦσαν κρεμάμενοι καὶ τὰς

κεφαλὰς εἶχον ἐν τῷ βορβόρῳ, καὶ φωνῆ μεγάλη ἔλεγον· Οὐκ ἐπιστεύομεν ἐλεύσεσθαι εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

- X. 25 Καὶ τοὺς φονεῖς ἔβλεπον καὶ τοὺς συνειδότας αὐτοῖς βεβλημένους ἐν τινι τόπῳ τεθλιμμένῳ καὶ πεπληρωμένῳ ἐρπετῶν πονηρῶν καὶ πλησσομένους ὑπὸ τῶν θηρίων ἐκείνων καὶ οὕτω στρεφομένους ἐκεῖ ἐν τῇ κολάσει ἐκείνῃ· ἐπέκειντο δὲ αὐτοῖς σκώληκες ὥσπερ νεφέλαι σκότους. Αἱ δὲ ψυχὰι τῶν πεφονευμένων ἐστῶσαι καὶ ἐφορῶσαι τὴν κόλασιν ἐκείνων τῶν φονέων ἔλεγον· Ὁ θεός, δικαία σου ἡ κρίσις.
- XI. 26 Πλησίον δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου εἶδον ἕτερον τόπον τεθλιμμένον, ἐν ᾧ ὁ ἰχῶρ καὶ ἡ δυσωδία τῶν κολαζομένων κατέρρευε καὶ ὥσπερ λίμνη ἐγένετο ἐκεῖ· κακεῖ ἐκάθηντο γυναῖκες ἔχουσαι τὸν ἰχῶρα μέχρι τῶν τραχήλων, καὶ ἀντικρὺς αὐτῶν πολλοὶ παῖδες, οἵτινες ἄωροι ἐτίκτοντο, καθήμενοι ἔκλαιον, καὶ προήρχοντο ἐξ αὐτῶν φλόγες πυρὸς καὶ τὰς γυναῖκας ἔπλησσαν κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν· αὗται δὲ ἦσαν αἱ ἀγάμωσ τὰ βρέφη τεκοῦσαι καὶ ἐκτρώσασαι.
- XII. 27 Καὶ ἕτεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες φλεγόμενοι ἦσαν μέχρι τοῦ ἡμίσουσ αὐτῶν καὶ βεβλημένοι ἐν τόπῳ σκοτεινῷ καὶ μαστιζόμενοι ὑπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἐσθιόμενοι τὰ σπλάγχνα ὑπὸ σκολήκων ἀκοιμήτων· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ διώξαντες τοὺς δικαίους καὶ παραδόντες αὐτούς.
- XIII. 28 Καὶ πλησίον ἐκείνων πάλιν γυναῖκες καὶ ἄνδρες μασώμενοι αὐτῶν τὰ χεῖλη καὶ κολαζόμενοι καὶ πεπυρωμένον σίδηρον κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ βλασφημήσαντες καὶ κακῶσ εἰπόντες τὴν ὁδὸν τῆσ δικαιοσύνης.
- XIV. 29 Καὶ καταντικρὺ τούτων ἄλλοι πάλιν ἄνδρες καὶ γυναῖκες τὰς γλώσσας αὐτῶν μασώμενοι καὶ πῦρ φλεγόμενον ἔχοντες ἐν τῷ στόματι· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ψευδομάρτυρες.
- XV. 30 Καὶ ἐν ἐτέρῳ τινὶ τόπῳ χάλικες ἦσαν ὀξύτεροι ξιφῶν καὶ παντὸς ὀβελίσκου, πεπυρωμένοι· καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες ῥάκη ῥυπαρὰ ἐνδεδυμένοι ἐκυλίοντο ἐπ' αὐτῶν κολαζόμενοι· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ πλουτοῦντες καὶ τῷ πλούτῳ αὐτῶν πεποιθότες καὶ μὴ ἐλεήσαντες ὀρφανούς καὶ χήρας, ἀλλ' ἀμελήσαντες τῆσ ἐντολῆσ τοῦ θεοῦ.
- XVI. 31 Ἐν δὲ ἐτέρῳ λίμνη μεγάλη πεπληρωμένη πύου καὶ αἵματος καὶ βορβόρου ἀναζέοντος ἰστήκεισαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες μέχρι γονάτων· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ δανείζοντες καὶ ἀπαιτοῦντες τόκους τόκων.
- XVII. 32 Ἄλλοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀπὸ κρημοῦ μεγάλου καταστρεφόμενοι ἤρχοντο κάτω καὶ πάλιν ἠλαύνοντο ὑπὸ τῶν ἐπικειμένων ἀναβῆναι ἄνω ἐπὶ τοῦ κρημοῦ καὶ

κατεστρέφοντο ἐκεῖθεν κάτω, καὶ ἡσυχίαν οὐκ εἶχον ἀπὸ ταύτης τῆς κολάσεως· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ μίαναντες τὰ σώματα ἑαυτῶν ὡς γυναῖκες ἀναστρεφόμενοι, αἱ δὲ μετ' αὐτῶν γυναῖκες αὗται ἦσαν αἱ συγκοιμηθεῖσαι ἀλλήλαις ὡς ἂν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα.

XVIII. 33 Καὶ παρὰ τῷ κρημνῷ ἐκείνῳ τόπος ἦν πυρὸς πλείστου γέμων· κάκεῖ ἰστήκεισαν ἄνδρες οἵτινες ταῖς ἰδίαις χερσὶ ξόανα ἑαυτοῖς ἐποίησαν ἀντὶ θεοῦ.

XIX. [καὶ παρ' ἐκείνοις ἄνδρες ἕτεροι καὶ] γυναῖκες ῥάβδους πυρὸς ἔχοντες καὶ ἀλλήλους τύπτοντες καὶ μηδέποτε παυόμενοι τῆς τοιαύτης κολάσεως· <οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ...>

XX. 34 Καὶ ἕτεροι πάλιν ἐγγὺς ἐκείνων γυναῖκες καὶ ἄνδρες φλεγόμενοι καὶ στρεφόμενοι καὶ τηγανιζόμενοι· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀφέντες τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ...